

Arrest

nr. 240 950 van 15 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster
van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat O. TODTS**
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2019 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone geboren in Freetown en van Peul origine. Tot 2004 zou u in Freetown gewoond hebben maar daarna verbleef u voornamelijk in Conakry, Guinee.

Op 25 november 2016 diende u een **eerste verzoek om internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde te vrezen voor vervolging door uw vader omdat u uw gedwongen huwelijk heeft ontlopen en een nieuw huwelijk aanging en kinderen kreeg zonder zijn toestemming. Op 18 oktober 2017 werd dit verzoek door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 20 november 2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in tegen deze beslissing. Doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 03 juli 2018 (arrestnummer 206483). U tekende geen verder beroep aan tegen deze beslissing.

U keerde niet naar uw land van herkomst terug en op 15 februari 2019 diende u een **eerste volgend verzoek om internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart hierbij dat de problemen met uw familie nog steeds actueel zijn maar dat u voornamelijk opnieuw om internationale bescherming verzoekt omdat u op 19 januari 2019 bevallen bent van een dochter. U vreest dat zij bij een terugkeer besneden zal worden en dat uw kinderen er als bastaard zullen worden behandeld.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort, de geboorteakte van uw dochter, een verklaring op eer dat u uw dochter niet zal besnijden, lidkaart van Gams van u en uw dochter, medische attesten dat u een besnijdenis onderging en uw dochter nog onbesneden is, een psychologisch attest vanwege Gams waaruit blijkt dat u door hen opgevolgd wordt en een attest dat getuigt dat u alfabetiseringslessen volgde. Er worden eveneens algemene rapporten over vrouwelijke genitale besnijdenis in Sierra Leone aan uw dossier toegevoegd. Uw advocaat bezorgt het Commissariaat-generaal nog haar opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt dat u geen verdere opmerkingen heeft toe te voegen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw **eerste verzoek** door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat er geen geloof werd gehecht aan het strikte milieu waaruit u verklaart afkomstig te zijn en er verschillende tegenstrijdigheden en onverenigbaarheden in uw relaas werden aangestipt waardoor het gedwongen huwelijk dat u zou hebben ondergaan en de gevolgen die u zou gekend hebben omdat u dit huwelijk ontvluchtte ongeloofwaardig werden geacht. Evenmin werd geloof gehecht aan uw vrees voor de besnijdenis van uw dochter die nog in Guinee verblijft, noch aan enig risico op vervolging voor uw zoon. Dit laatste aangezien de door u aangehaalde problemen ongeloofwaardig werden bevonden en zijn vrees voor vervolging bovendien beoordeeld dient te worden ten opzichte van zijn land van nationaliteit, met name Guinee. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het Commissariaat-generaal. Zij oordeelde eveneens dat uw vrees voor vervolging omwille van het feit dat u een ongetrouwde moeder zou zijn, aangehaald in het verzoekschrift van uw advocaat, evenmin kon worden aangenomen. U diende geen verder beroep in tegen deze beslissing, zodoende staat de beoordeling van uw eerste verzoek vast.

Bij uw volgend verzoek brengt u geen elementen bij die deze eerdere beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen. Noch kan enige geloof worden gehecht aan uw verklaring te vrezen voor de besnijdenis van uw in België geboren dochter.

Hoewel u opnieuw verwijst naar uw persoonlijke problemen die er toe leidden dat u het land heeft verlaten dient er op gewezen dat u op dat vlak geen enkel nieuw element aanhaalt die de

eerdere conclusie omtrent de geloofwaardigheid van deze feiten zou kunnen wijzigen. Hoewel u verklaart dat deze vrees omwille van het ontlopen van uw gedwongen huwelijk nog steeds actueel is, blijkt u deze door middel van andere verklaringen verregaand te ondermijnen. Gedurende het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming verklaart u reeds dat hoewel u gelooft dat het probleem nooit zal bijgelegd worden, u dit achter u gelaten heeft (verklaringen DVZ vraag 15). Voor het Commissariaat-generaal gaat u zelfs nog verder door te vragen uw persoonlijke problemen te vergeten en zich te concentreren op uw kinderen (CGVS p.8). **Zodoende laat u dan ook in niet mis te verstane bewoordingen blijken geen gevolgen op dit vlak meer te vrezen.**

U verklaart vervolgens te vrezen voor de besnijdenis van uw dochter A., geboren en verblijvende in België. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw dochter enig risico op een besnijdenis zou lopen. Hierbij dient benadrukt dat elk risico op vervolging individueel dient te worden onderzocht, rekening houdend met het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming. Verder dient overeenkomstig artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie het risico op besnijdenis in hoofde van uw dochter beoordeeld te worden ten aanzien van "het land waarvan zij de nationaliteit" bezit, in casu Sierra Leone. Uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier omtrent de praktijk van besnijdenis in Sierra Leone ('28 too many – Sierra Leone: the law and FGM – september 2018', 'OFPRA – Les mutilations sexuelles féminines (MSF) – 09.04.2018' en 'CGVS – COI Focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminking binnen de Bondo gemeenschap – 07.11.2014') blijkt dat hoewel de algemene prevalentiegraad er 96,3% bedraagt, de prevalentie in Freetown, waar u verbleef wanneer u in Sierra Leone woonde en waar ook uw familie momenteel verblijft (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.8), eerder 75,6% zou bedragen. U komt derhalve uit een stedelijke omgeving en bovendien blijkt uit uw eerdere verklaringen dat u een gedegen opleiding genoot. Zo blijkt u in Engeland te hebben gestudeerd. Uit de toegevoegde informatie blijkt dan ook dat in dergelijke milieus de prevalentie van besnijdenis opnieuw lager ligt. In de meest welvarende en best opgeleide milieus neemt de prevalentiegraad verder af. **Hieruit blijkt dan ook dat niet elk meisje er een besnijdenis ondergaat. Bijgevolg dient u dit risico binnen uw eigen familiale context aannemelijk te maken, waar u om onderstaande redenen niet in slaagt.**

Vooreerst dient er in deze op gewezen dat in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel en familiale context. Er werd met name geen geloof gehecht aan uw verklaring afkomstig te zijn uit een strikt traditioneel milieu en gewezen op uw verregaande bewegingsvrijheid. Aangezien u er niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen in uw familiale achtergrond is het eveneens onduidelijk wie en in welke mate op een besnijdenis zou worden aangedrongen. Uit uw verklaringen dient geconcludeerd worden dat u uit een progressiever milieu afkomstig bent dan u wilt laten blijken. Voornamelijk het gegeven dat u werd toegelaten in Europa uw studies af te werken is hiertoe een belangrijke indicatie. Bovendien heeft u in Sierra Leone steeds in de stad gewoond. **Aangezien u er niet in slaagt te overtuigen wat betreft uw familiale achtergrond kan ook geen geloof worden gehecht aan de druk die vanuit uw omgeving zou worden uitgeoefend om uw dochters te besnijden.**

Daarnaast wordt eveneens benadrukt dat u gedurende uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds een vrees voor besnijdenis aanhaalde voor uw dochter F. verblijvende in Guinee (CGVS p.7). Deze werd ongeloofwaardig bevonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde dat indien u daadwerkelijk vreest voor een besnijdenis van uw dochter, u zeer zwaar nalatig bent geweest door uw dochter bloot te stellen aan en niet te beschermen tegen deze praktijk waar moeders een essentiële rol in vervullen door haar achter te laten in Guinee. De ongeloofwaardigheid van deze vrees wordt volgens de Raad nog verder bevestigd door het gegeven dat u uw individuele vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken en bijgevolg niet vertrokken bent omwille van een vrees voor vervolging maar vrijwillig uw dochter in het land heeft achtergelaten. Ook het gegeven dat u deze vrees niet aanhaalde gedurende uw eerste interview voor de asielinstanties wordt u door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangewreven. Uit uw huidige verklaringen blijkt evenmin dat er enig risico zou zijn dat zij besneden zou worden. U verklaart dat zij nog steeds ondergedoken zit bij een vriendin en tot op heden niet besneden werd (CGVS p.7). Dit terwijl volgens uw verklaringen uw familie u wel zou aanspreken over haar besnijdenis (CGVS p.10) en hier zelfs sinds 2015 sprake van zou zijn (CGVS p.13-14). **Dat zij in een dergelijke context nog steeds niet besneden zou zijn en dat bovendien uit uw verklaringen nergens blijkt dat u bijkomende stappen ondernam om haar beschermd te weten (CGVS p.12) toont des te meer aan dat in haar hoofde geen vrees voor een**

besnijdenis dient te worden aangenomen. Waar u blijft beweren dat er wordt aangedrongen op haar besnijdenis slaagt u er niet in dit hard te maken. Wanneer u wordt gevraagd te concretiseren op welke manier op een besnijdenis van uw oudste dochter F. wordt aangedrongen kunt u dit niet expliciet duiden. U verwijst naar het feit dat alle meisjes worden besneden en dat zij zich u dit vaak vragen. U blijkt het hier echter te hebben over de periode wanneer u nog in Guinee verbleef en dat haar vader werd gevraagd waar zij verbleef wanneer de schoolvakantie (en dus de periode om meisjes te besnijden) er aan kwam (CGVS p.10-11). Hiermee allerm minst concreet aangevend hoe u of uw man onder druk worden gezet om haar te laten besnijden. U geeft op geen enkele manier aan dat zij concrete stappen ondernemen om u of uw man er toe te brengen haar aan hen over te leveren zodat zij haar kunnen besnijden. **Het feit dat er geen vrees voor een besnijdenis kan worden aangetoond voor uw oudste dochter, ondermijnt reeds ernstig de geloofwaardigheid dat in hoofde van uw jongste dochter dit risico zou bestaan.**

Ook op basis van uw verklaringen omtrent uw vrees voor besnijdenis van uw jongste dochter A. kon u allerm minst overtuigen dat dit risico in haar hoofde aanwezig zou zijn. U slaagt er namelijk niet in het risico op besnijdenis in hoofde van uw dochter . concreet te maken. Sinds uw vertrek naar Europa verklaart u geen enkel contact meer te hebben gehad met enige familie in Sierra Leone. U had enkel nog contact met één van uw tantes maar zij verblijft in Guinee en dit contact dateert bovendien van voor de geboorte van uw jongste dochter (CGVS p.8). U verklaart dat er nooit over uw jongste dochter wordt gepraat en dat u zelfs niet weet of zij al dan niet op de hoogte zijn dat u een dochter kreeg (CGVS p.10). **U gaat er bijgevolg louter hypothetisch van uit dat in Sierra Leone zou worden aangedrongen op een besnijdenis van uw dochter A. zonder hier expliciete aanwijzingen voor te kunnen aanhalen. Dit kan dan ook allerm minst beschouwd worden als voldoende indicatie dat dit risico op een besnijdenis in uw individueel geval van toepassing zou zijn. Het gegeven dat op haar besnijdenis zou worden aangedrongen wordt nog verder ondergraven door uw onwetendheid omtrent het fenomeen.** Uit de toegevoegde informatie blijkt dat in Sierra Leone vrouwelijke genitale verminking enkel en alleen plaatsvindt in het kader van de initiatierites binnen de Bundo-gemeenschap. Echter, nergens in uw verklaringen brengt u dit specifieke element nauw verbonden aan deze vrees ter sprake. Hoogstens zou men uw verwijzing naar het feit dat meisjes naar de bosjes worden gestuurd (CGVS p.11) kunnen beschouwen als een flauwe indicatie dat u hiervan op de hoogte bent. Dit volstaat echter niet om uw vertrouwdheid met het fenomeen aan te tonen en ondermijnt bijgevolg verder uw geloofwaardigheid dat er werkelijk op een besnijdenis voor uw dochters zou worden aangedrongen. Binnen de culturele context van Sierra Leone zou dit aspect namelijk expliciet ter sprake komen indien op een besnijdenis wordt aangedrongen. **Evenals het gegeven dat u niet op de hoogte blijkt van bij wie de beslissingsbevoegdheid tot een dergelijke besnijdenis ligt ondermijnt deze vrees.** Uit de beschikbare informatie komt duidelijk naar voren dat ouders hierbij een doorslaggevende rol spelen. Het is voornamelijk de moeder en de grootmoeder die de uiteindelijke beslissing nemen en de vader behoudt daarbij zijn vetorecht. Voornamelijk de moeder is de belangrijkste bezielende kracht met nog steeds een belangrijke rol weggelegd voor de vader. **Zowel u als de vader van uw dochters zijn tegen een besnijdenis gekant** (CGVS p.12). **Uit de beschikbare informatie blijkt dat een besnijdenis in dergelijke gevallen kan worden afgewend.** Dat u daarbij blijft bij uw verklaring geen stem te hebben in deze beslissing en dat dit zonder uw medeweten of uw instemming zou plaatsvinden ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vertrouwdheid met dit fenomeen en bijgevolg eveneens met uw verklaringen dat steeds op een besnijdenis werd aangedrongen. Hieruit blijkt dan ook opnieuw dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring te vrezen dat uw dochters besneden zouden worden.

U situeert de vrees voor de besnijdenis van uw dochter eveneens binnen de familie van haar vader. Echter, deze familie bevindt zich volledig in Guinee, dit terwijl er al eerder op werd gewezen dat uw dochter over de nationaliteit van Sierra Leone beschikt en haar vrees ten opzichte van haar land van nationaliteit dient te worden beoordeeld. Voorts, indien er al enige risico op een besnijdenis van hen zou uitgaan, betekent het gegeven dat u en uw dochters over de Sierra Leonese nationaliteit beschikken dat u ter bescherming beroep zou kunnen doen op uw land van nationaliteit, indien nodig.

Verder haalt u geen concrete gevolgen aan voor u of uw dochters indien u een besnijdenis blijft weigeren. U verklaart te vrezen door uw familie verlaten te zullen worden en dat met uw dochter zal gespot worden (CGVS p.10-11). De toegevoegde informatie geeft aan dat er sprake kan zijn van sociale stigmatisering, verwerping of druk indien men geen besnijdenis ondergaat. Ook hier dient opnieuw gewezen worden op de ongeloofwaardigheid van het profiel dat u van uw familie ophangt. Wat er voor zorgt dat ook de gevolgen van het niet-besnijden van uw dochter gerelativeerd dienen te

worden. Evenzeer maakt u ook deze vrees allerm minst concreet, u blijft steken in algemene verklaringen zonder aan te geven op welke manier dat reeds invloed op uw persoonlijke leven heeft gehad.

Waar u verklaart problemen te zullen kennen als alleenstaande vrouw en uw kinderen als bastaard zullen worden beschouwd, kan dit evenmin aangenomen worden als een element om u internationale bescherming te bieden. Wederom dient gewezen te worden op de ongeloofwaardigheid van het sociale milieu waaruit u afkomstig zou zijn. Aangezien de door u aangegeven familiale achtergrond niet als geloofwaardig wordt beschouwd kan evenmin de reactie van uw familie worden ingeschat, laat staan dat kan worden uitgemaakt of deze reactie een daad van vervolging zou uitmaken. **Bovendien dient er op gewezen dat deze vrees reeds werd beoordeeld tijdens uw beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.** In het verzoekschrift werd reeds aangehaald dat het sociaal niet wordt aangenomen dat een vrouw ongehuwd blijft en alleen een kind opvoedt. De Raad oordeelde vervolgens dat u ondertussen wel degelijk gehuwd bent met de vader van uw kinderen. Daarnaast bleek uit de informatie toegevoegd aan dit verzoekschrift dat het mogelijk is om de status van een illegitiem kind te regulariseren wanneer de ouders achteraf huwen. U bevestigt gedurende uw volgend verzoek om internationale bescherming wel degelijk gehuwd te zijn met de vader van uw kinderen (CGVS p.15). **Afgaande op het gegeven dat geen geloof kan worden gehecht aan uw strikt conservatieve familie, op het feit dat u een zelfstandige vrouw blijkt die in staat bleek in Europa te studeren en dat u gehuwd bent met de vader van uw kinderen, en terwijl uit uw eerdere beslissing bleek dat er geen geloof kon worden gehecht aan het gedwongen huwelijk dat u voordien zou zijn aangegaan en ontlopen zou hebben, wordt niet ingezien op welke manier uw specifieke situatie zou kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.**

Daarnaast haalt u evenmin elementen aan die wijzen op een vrees ten opzichte van de familie van de vader van uw kinderen. Meer nog, het gegeven dat u de gevolgen binnen de familie van hun vader niet weet te concretiseren ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid dat een terugkeer voor uw kinderen als vervolging zou kunnen worden beschouwd. **U bent namelijk niet op de hoogte van de houding van de familie van hun vader.** U verklaart dat zijn familie in het begin eveneens tegen jullie huwelijk gekant was. U weet echter niet te zeggen of zij hun houding ondertussen zouden hebben veranderd (CGVS p.15). Dat u geen enkele inspanning levert om te weten te komen hoe de familie van uw man zich momenteel tegenover u verhoudt, schaadt de geloofwaardigheid dat er enige vrees van hen zou kunnen uitgaan. Indien dit het geval was valt minstens te verwachten dat u zich informeert naar hun huidige mening tegenover uw kinderen. Ook uit het persoonlijk onderhoud in hoofde van uw zoon blijkt dat u geen enkele interesse vertoont in de mening van uw schoonfamilie ten opzichte van uw kinderen. U slaagt er namelijk niet in aan te geven welke gevolgen zij als zogezegde bastaardkinderen zouden kennen vanwege deze familie. U blijft steken in algemene verklaringen dat zij in gevaar zouden zijn en dat het een risico inhoudt zonder dit te concretiseren (notities persoonlijk onderhoud in hoofde van het VVIB van uw zoon p.3-4). Daarmee geen enkele blijk gevend van enig inzicht in hun houding ten opzichte van uw kinderen. Dat u dit niet weet weer te geven leidt dan ook tot de conclusie dat niet kan worden aangenomen dat u enige vrees vanwege hen dient te koesteren. Temeer gezien u hier ook geen enkele interesse in vertoont. U verklaart niet met hen over uw kinderen te praten en kunt niet concreet aangeven wat over hen wordt gezegd indien zij wel ter sprake komen (notities persoonlijk onderhoud in hoofde van het VVIB van uw zoon p.4). Hieruit blijkt dan ook niet dat vanuit de familie van hun vader deze kinderen een verder risico lopen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw paspoort kan enkel uw identiteit aantonen, dit bevat echter geen enkel element dat kan wijzen op een vrees op vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Dit geldt evenzeer voor de **geboorteakte van uw dochter A.** De verschillende documenten omtrent **besnijdenis** die u neerlegt, zoals een verklaring op eer dat u uw dochter niet zal besnijden, de lidkaart van Gams van u en uw dochter, medische attesten dat u een besnijdenis onderging en uw dochter nog onbesneden is en een psychologisch attest vanwege Gams waaruit blijkt dat u door hen opgevolgd wordt, tonen enkel de huidige situatie aan maar bevatten geen indicaties dat in hoofde van uw dochter een vrees voor besnijdenis zou bestaan. Het gegeven dat zij niet besneden is en u dit wel blijkt te zijn en dat u zich bovendien tegen een besnijdenis wilt verzetten brengt geen elementen bij met betrekking tot het risico dat uw dochter zou lopen in haar land van herkomst. Evenmin zijn de **algemene rapporten omtrent besnijdenis** die worden neergelegd hiertoe in staat. Zij handelen over de algemene praktijk zonder elementen bij te brengen aangaande uw individuele situatie. Waar u een **attest neerlegt dat getuigt dat u alfabetiseringslessen volgde** wordt gezien uw eerdere studies eerder bevreemdend bevonden maar brengt verder evenmin iets bij aan uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het enig middel voert de schending aan van

“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift:

“1. Over de nationaliteit van H. H.

Verwerende partij analyseert het risico van besnijdenis van de dochter van de eiseres, H. H., ten opzichte van de Sierra Leone, omdat het kind die nationaliteit zou hebben. Voor een onbekend motief, wijst de geboorteakte van het kind de afstamming van de vaderzijde niet aan. De echtgenoot van de eiseres is inderdaad nog niet naar België teruggekeerd sinds de bevalling. Een erkenning blijkt niettemin niet noodzakelijk te zijn. Het komt uit de verklaringen van de eiseres en de neergelegde documenten dat Mevrouw J. J. getrouwd is met Meneer D. al september 2015, zodat het vermoeden van vaderschap moet gelden. Het kind moet bijgevolg over de nationaliteit van haar vader genieten. Dit element wordt niettemin niet door de verwerende partij analyseert. De bestreden beslissing moet bijgevolg vernietigd worden om de vrees voor vervolging van het kind te analyseren ten opzichte van Guinea.

2. Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing;

De eiseres roept ter ondersteuning van haar asielaanvraag, een vrees voor vervolging aan. Zij vreest dat haar dochter besneden wordt indien zij naar Sierra Leone of Guinee zou moeten gaan. Verwerende partij bestrijdt het feit dat de eiseres een risico van besnijdenis kent.

1) De eiser zou niet uit een strikt traditioneel milieu afkomen

Verwerende partij verwijst naar de beoordeling in de beslissing betreffende het verzoek tot internationale bescherming, waarin het beschouwd werd dat de eiser niet uit een “strikt traditioneel milieu” afkomstig is.

Zij concludeert dat aangezien haar familiale achtergrond, kan er geen geloof worden gehecht aan de druk vanuit die omgeving voor de besnijdenis van haar dochter.

Het feit dat de eiseres de mogelijkheid kreeg om naar Europa zicht te vestigen en verder te studeren betekent niet per se dat haar familie de tradities niet wenst te respecteren.

Het verslag van OFRPA, toegevoegd aan het administratieve dossier, bevestigt dat: [...]

Dit praktijk vindt ook plaats in stedelijke gebieden (p. 8).

De eiseres heeft het bewijs afgeleverd dat zij zelf besneden is, wat bevestigt dat haar familie de traditie respecteert.

De eiser vreest evenals de reactie van andere personen dan zijn eigen familie, buurvrouwen inbegrepen.

Door het feit dat zij in België is verbleven, daar haar kinderen daar geboren zijn, weet zij dat het zal geverifieerd worden, in geval van terugkeer, om haar dochter effectief besneden is.

Het verslag van OFPRA verwijst evenals naar de discriminatie ten opzichte naar de meisjes die niet besneden is en het feit dat meisjes kunnen het voorwerp maken van gedwongen besnijdenis (p. 17).

De familiale achtergrond is bijgevolg, rekening houden met de belangrijke prevalentie van VGM in Sierra Leone, geen element dat kan in casu tegen dit risico spreken.

2) Het risico van besnijdenis van de dochter van de eiseres, F., werd niet aannemelijk beschouwd. Verwerende partij verwijst naar het feit dat de dochter van de eiseres, F., die in Guinee verblijft en zeven jaar oud is, nog niet besneden werd.

F. verblijft in Guinee bij een vriendin van de eiseres, verborgen, en in een zeer relatieve veiligheid. Haar situatie is bijzonder moeilijk.

3) De eiseres zou geen contact meer met haar familie hebben

Verwerende partij verwijst naar het feit dat de eiseres geen contact meer met haar familie zou hebben in Sierra Leone.

Zij stelt dat VGM zou voornamelijk plaatsvinden in initiatierites binnen de Bundo-gemeenschap.

De eiseres zou met weten wie de beslissingsbevoegdheid heeft.

Zoals eerder uitgelegd, vreest de eiseres niet alleen haar familie waar de hele Sierra Leonese maatschappij, gezien het feit dat zij zou uit Europa terugkeren.

De eiseres heeft een vrees voornamelijk ten opzichte van haar moeder, maar ook tegen derden.

Indien zij zou terugkeren, aangezien Sierra Leone een relatief klein land is en de vader van de eiseres redelijk bekend is, denkt de eiseres dat haar familie zou gemakkelijk ervan geïnformeerd worden.

Bovendien, blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat VGM alle etnies betreffen.

In casu, is de eiseres Peuhl. Haar familie is afkomstig uit Guinee en respecteert de Guineese tradities.

De eiseres denkt bijgevolg dat haar dochter besneden wordt volgens Guineese tradities en misschien in Guinee zelf. Zij werd zelf in Guinee besneden.

Het feit dat de eiseres van Peuhl origine is wordt niettemin nooit de verwerende partij analyseert.

4) Het risico van besnijdenis in Sierra Leone

In de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij dat prevalentie in Freetown, waarvan de eiseres afkomstig is, 75,6% zou bedragen. De eiseres heeft bovendien gestudeerd en in dergelijke milieus, zou de prevalentiegraad afnemen.

De verwerende partij verwijst o.a. naar een COI Focus van 7 november 2014. Dit verslag is niettemin zeker niet meer actueel is en niet relevant om de prevalentiegraad en de situatie in Sierra Leone te analyseren.

Het verslag van OFPRA van april 2018, dus recenter, heeft bovendien uitgelegd dat de prevalentiegraad tijdens de epidemie van Ebola afgenomen is (p. 7). Die is niettemin terug toegenomen na het eind van de epidemie: [...].

De prevalentiegraad moet rekening houden met het feit dat de eiseres:

- Peuhl is;

- Moslim is (zie p. 10 van OFPRA);

- Al besneden werd;

- In Europa verblijft.

Deze elementen zijn factoren die het risico van besnijdenis verhogen.

5) Het risico van besnijdenis in Guinee

Zoals eerder vastgesteld, kan het kind van de eiseres over de Guineese nationaliteit beschikken indien het vermoeden van vaderschap zich toepast.

Deze elementen bevestigen dat de moeder van de eiseres niet in staat is om de eiseres te beschermen tegen een objectief risico van besnijdenis.

De eiseres verwijst naar de informatie aangehaald in de brief van haar raadsman dd. 03.12.2018 en die aan de basis van het huidige verzoek tot internationale bescherming: [...]

6) De vrees ten opzichte van de familie van de vader van H. H.

Verwerende partij stelt, betreffende de vrees van de eiseres ten opzichte van de familie van haar echtgenoot, dat de eiseres niet op de hoogte zou zijn van de houding van de vader van haar kinderen. De eiseres weet wel dat de familie van haar echtgenoot zeer uitgebreid is en verspreiden in Guinee. In die familie, ieder meisje is besneden. Haar relatie met haar man wordt al verkeerd gezien door het feit dat haar eerst kind buiten het huwelijk geboren is. Er is discriminatie en geweld in die familie tegen degenen die de traditie niet respecteren. De echtgenoot van de eiseres is niet sterk genoeg om tegen zijn eigen familie zich te verstanden. Hij heeft bijvoorbeeld niet kunnen tussenkomen om de dochter van de eiseres, F., te kunnen helpen. De eiseres heeft inderdaad al problemen gekend met de familie van haar man door het feit dat F. niet besneden was. Zij weer door haar man dat er druk uitgeoefend is om H. te laten besnijden en vragen werden gesteld over H..

3. In ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus moet toegekend worden

Artikel 48/4 van de VW bepaalt dat: [...]

Als die vluchtelingstatus niet toekend zou zijn, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.”

2.1.2. Bij aanvullende nota van 20 april 2020 bezorgt verzoekster aan de Raad:

- de kopie van de huwelijksakte van mevrouw J. en de heer D. van 29 november 2015;
- de kopie van de geboorteakte van A., met aanwijzing van de erkenning door de vader. Door deze erkenning draag ze de naam D. J. A. in plaats van J. H. A.. *“Deze erkenning [heeft] gevolgen op de nationaliteit van de het kind die nu van Guineese nationaliteit is.”*

Beoordeling

3.1. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een *“middel”* vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

Te dezen blijkt dat het verzoekschrift niet omschrijft of onderbouwt op welke wijze de bestreden beslissing een schending vormt van het (i) artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking); (ii) het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en (iii) artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De schending van deze rechtsregels wordt derhalve niet nuttig aangevoerd.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te

werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. Vooreerst blijkt dat A. en H. dezelfde persoon betreffen, *in casu* de dochter van verzoekster. In de mate dat in het verzoekschrift H. in de titels wordt gebruikt, zal de Raad te dezen A. hanteren, zoals geschreven op de op 23 april 2020 bijgebrachte geboorteakte.

Inzake de nationaliteit van A., die in België geboren is op 19 januari 2019, stelt verzoekster dat zij omwille van de erkenning door de vader, zoals deze blijkt uit het uittreksel van de geboorteakte van 21 februari 2020, *“nu van Guineese nationaliteit is”*.

Hieromtrent dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt dat de erkenning door de vader er aanleiding toe geeft dat verzoekster plots de Guineese nationaliteit zou hebben verworven. Verzoekster, die de nationaliteit heeft van Sierra Leone, verklaarde immers tijdens het gehoor bij verweerder dat de A. de nationaliteit heeft van Sierra Leone (gehoor CGVS, p. 3).

Verzoekster toont niet concreet aan dat A. ingevolge de erkenning door D. M. L., enerzijds, plotsklaps de nationaliteit van Sierra Leone zou verloren hebben en, anderzijds, onmiddellijk en uitsluitend de nationaliteit van Guinee zou hebben verworven.

Dit geldt des te meer aangezien uit de kopie van de huwelijksakte, die gevoegd is bij de aanvullende nota van 23 april 2020, blijkt dat verzoekster J. J. reeds op 29 november 2015 huwde met D. M. L. en dat de dochter A. (geboren op 19 januari 2019) blijkens het verzoekschrift van 29 oktober 2019 alsnog de Sierra Leonese nationaliteit heeft.

3.4. Inzake de vrees voor besnijdenis beoordeelt de Raad deze vooreerst ten aanzien van Sierra Leone aangezien verzoekster niet concreet aantoonde dat haar dochter A. deze nationaliteit niet (meer) bezit ingevolge de erkenning door D. M. L.. Verzoekster bracht immers landeninformatie bij over FGM in Sierra Leone (administratief dossier, map documenten, stuk 5) zodat aangenomen dient te worden dat zij zich beroept op een vrees ten aanzien van Sierra Leone.

Hieromtrent blijkt uit de gegevens in het administratief dossier dat:

- uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat, hoewel de algemene prevalentiegraad in Sierra Leone 96,3% bedraagt, de prevalentie in Freetown, waar verzoekster verbleef wanneer zij in Sierra Leone woonde en waar ook haar familie momenteel verblijft, eerder 75,6% zou bedragen;
- verzoekster uit een stedelijke omgeving afkomstig is en onder meer in Engeland heeft gestudeerd. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat in de meest welvarende en best opgeleide milieus de prevalentiegraad verder afneemt. Te dezen dient te worden herhaald dat in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden profiel en familiale context, met name een strikt traditioneel milieu;
- ingevolge het eerste verzoek om internationale bescherming een vrees voor besnijdenis voor de dochter F., die in Guinee verblijft, ongeloofwaardig werd bevonden. Uit verzoeksters verklaringen in het kader van het voorliggend verzoek blijkt dat zij nog steeds niet besneden is en dat verzoekster bovendien geen bijkomende stappen ondernam om haar te beschermen, wat nog meer aantoonde dat in haar hoofd geen vrees voor een besnijdenis dient te worden aangenomen;
- verzoekster gaat uit van de louter hypothetisch veronderstelling dat in Sierra Leone zou worden aangedrongen op een besnijdenis van A. zonder hier expliciete aanwijzingen voor te kunnen aanhalen;
- uit de toegevoegde informatie blijkt dat in Sierra Leone vrouwelijke genitale verminking enkel en alleen plaatsvindt in het kader van de initiatierites binnen de Bundo-gemeenschap en verzoekster voert dit specifieke element, behoudens een loutere verwijzing naar het feit dat meisjes naar de bosjes worden gestuurd (gehoor CGVS, p. 11), niet aan inzake deze vrees;
- verzoekster is niet op de hoogte bij wie de beslissingsbevoegdheid tot een dergelijke besnijdenis ligt, zeker aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat ouders hierbij een doorslaggevende rol spelen;
- in de mate dat verzoekster de vrees voor de besnijdenis van A. situeert ten aanzien van de familie van haar vader blijkt dat deze familie zich bevindt in Guinee. A. bezit echter de nationaliteit van Sierra Leone, het land van nationaliteit ten opzichte van hetwelk haar vrees dient te worden beoordeeld;
- verzoekster haalt geen concrete gevolgen aan in geval van weigering om A. te besnijden;
- verzoeksters aangehaalde problemen als alleenstaande vrouw en het feit dat haar kinderen als bastaard zullen worden beschouwd, kunnen niet worden aangenomen. Daarenboven stelt de Raad vast dat ingevolge het bijgebrachte huwelijksattest van november 2015 blijkt dat verzoekster gehuwd is, zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de kinderen, zeker deze geboren na deze datum, als bastaard zouden worden aanzien;
- verzoekster weet niet hoe de familie van haar man zich momenteel tegenover haar verhoudt, zodat ze geen inzicht kan geven in hun houding ten opzichte van verzoeksters kinderen.

Verzoeksters verwijzing naar de het verslag van OFPRA en haar eigen besnijdenis kan niet worden aangenomen als dienstige weerlegging van voorgaande pertinente elementen inzake haar persoonlijke omstandigheden.

Het voorgehouden "*verborgen*" verblijf "*in een zeer relatieve veiligheid*" van F. bij een vriendin in Guinee wordt op generlei wijze door concrete verklaringen onderbouwd.

De algemene verwijzing naar haar vrees ten aanzien van derden, dat haar familie gemakkelijk zou worden geïnformeerd omdat Sierra Leone "*een relatief klein land is*" en dat ze van Peuhl-origine is, zijn evenmin nuttige en concrete elementen die vermogen de hogere vaststellingen te ontcrachten. Deze algemene verwijzingen wegen niet op ten aanzien van verzoeksters persoonlijke omstandigheden en profiel.

3.5. Inzake de vrees voor besnijdenis ten aanzien van Guinee, het land van nationaliteit van verzoeksters echtgenoot, dient vooreerst te worden herhaald dat verzoekster niet concreet aantoonde dat A. deze nationaliteit zou hebben verworven. Verzoekster toont daarenboven helemaal niet aan dat A. exclusief de Guineese nationaliteit zou bezitten; derhalve kan A. zich beroepen op de bescherming van de Sierra Leoneese autoriteiten.

De verwijzing naar de brief van verzoeksters advocaat van 3 december 2018 is niet dienstig aangezien deze brief in essentie bestaat uit de verwijzing naar twee arresten van de Raad en deze arresten geen precedentswaarde hebben. De beoordelingen door de Raad gebeuren op basis van de specifieke merites van elk verzoek om internationale bescherming.

Dit geldt des te meer aangezien F., de dochter die in Guinee verblijft, actueel nog niet besneden werd en verzoekster geen concrete bijkomende stappen ondernam om haar te beschermen.

Het “*Rapport – accompagnement psychologique*” dat gevoegd werd bij het verzoekschrift meldt ook geen concrete elementen omtrent F. (“*la fille ainée*” – vrije vertaling “*de oudste dochter*”).

3.6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster en haar dochter A. de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezitten niet kunnen of niet willen invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

3.7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoekster naar de elementen die worden aangebracht in het kader van de vluchtelingenstatus.

Verzoekster toont gelet op het voorstaande niet aan dat in haar hoofde of in hoofde van haar dochter A. zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS